

Het is heel knap wat Trifonov doet, maar niet verrassend

Daniil Trifonov.
foto getty

FREDERIKE BERNTSEN

Klassiek

Daniil Trifonov

Chopin, Mompou, Schumann e.a.

***

Daniil Trifonov is hot, en staat op het concertverlanglijstje van velen. De zesentwintigjarige Rus heeft het aura van een vurige, ietwat ongenaakbare pianovirtuoos die het publiek om zijn vingers windt, en dat gebeurde dan ook in het Amsterdamse Concertgebouw.

Hij houdt van Chopin, een componist die een belangrijk deel van zijn repertoire uitmaakt. Recent kwam Trifonov met een dubbel-cd waarop niet alleen Chopinwerken staan, maar ook stukken van collega-componisten die zich hadden laten inspireren door de Pool. Materiaal van die opname speelde hij in de serie Meesterpianisten.

Jaloersmakend

Met het vurige van Trifonov viel het tijdens dit live-eebetoon wel mee. De Chopinvarianties van Mompou, 'Chopin' uit 'Carnaval' van Schumann, Griegs 'Hommage à Chopin': Trifonov veroverde de muziek niet, maar liet haar ontstaan. Het was alsof hij ter plekke zat te improviseren, zonder

haast en zonder pretenties. Hoge noten kon hij laten klinken als klokjes, de dissonanten extra fragiel. De aaibaarheidsfactor van zijn spel was aanzienlijk.

Niet op de cd, wel in de zaal: Rachmaninovs Variaties op een thema van Chopin, originele keuze, met als grootste troef een jaloersmakende souplesse in de vingers. In deze reeks permitteerde Trifonov zich flink wat vrijheid, en was het een uitdaging voor de oren om zijn betoog te volgen.

Na enige tijd luisteren dringt de conclusie zich op dat het ontzettend knap is wat Trifonov doet, maar ook weinig verrassend. Waar waren de muzikale karakters, waar was Trifonovs eigen karakter? De man heeft brillen en draait zijn hand niet om voor een ingewikkelde pianopartij. Wat meer passie en betrokkenheid hadden we best willen meemaken.

Zou hij dan een verhelderend licht werpen op het slotstuk, Chopins Tweede pianosonate? Ietsje. Het was vooral een zekere afstandelijkheid die een bezielde uitvoering in de weg zat. De grandeur van het opus schemerde zwakjes door de interpretatie van deze hoe dan ook eigenzinnige pianist.